

ΕΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

1/11/1968

1. Ἡ κατάληξις τῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἐνόπλων κατὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 δὲν συνετέλετο ἀνεγκλίως τὴν θρασυὶν τῆς συνεχείας τοῦ δικαίου, τὴν καταστροφὴν τῆς κρατοῦσης νομιμότητος τῆς τάξεως, τὴν ἀπολαὴν ἐπιφέρει ἡ ἑπικρατοῦσα ἑπανάστασις, δημιουργοῦσα ἴδιον δίκαιον. Οὐτε ἑπανάστασις ὑπέβλε το πρᾶξικόπημα ἐκεῖνο, οὔτε ἑπεκράτησεν.

Ἄν εἶναι κτῆμα τῆς συγχρόνου πολιτειολογίας ἡ κυριαρχία τοῦ λαοῦ, ὡς αὐτονόμου, ἀρχεῦθου καὶ ἀνεκλήγτου πηγῆς τοῦ δικαίου, ἐπανάστασις ἀποτελεῖ οὐχὶ πῶσα κατὰ παράβασιν τῆς τεθειμένης συνταγματικῆς τάξεως δυναμικὴ μεταβολὴ τῶν φορέων τῆς ὑπᾶτης ἐξουσίας, ἀλλὰ μόνη ἡ ἀπὸ ἰδεολογικῶν κινήτρων φερομένη λαϊκὴ κίνησις ἢ ἑκφρασις τῆς λαϊκῆς κινήσεως πρὸς μεταβολὴν τῶν θεσμῶν χάριν βελτιώσεως ἀκριβῶς τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ διευρύνσεως τῶν πλαισίων τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἰδεολογικὴν ἀπαρχὴν τῆς κινήσεως, ἡ ἰδεολογικὴ δὲ μεταβολὴ, καὶ μόνη, μεταφράζεται εἰς, ἐπίσης αὐτοδύναμον καὶ αὐτοδικοιολογουμένην, μεταβολὴν τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν. Τὴν συνδρομὴν ἢ μὴ συνδρομὴν τοῦ γινόμενος τοῦτου, ἐπὶ τοῦ ὅπου μετρεῖται τὸ πολιτειολογικὸν καὶ κοινωνιολογικὸν βᾶθρον τῆς θρασυῖας τὴν συνέχειαν δικαίου κινήσεως, δὲν ἐκφράζουσι αἱ οἰαδήποτε ὑπὸ τοῦ, κατὰ παράβασιν τῆς νομιμῆς τάξεως, καταλαμβάνοντος τὴν ἀρχὴν ἐκπερομένην λέξεις, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ κινήματος, τὰ κίνητρά του καὶ αἱ ἐπιδιώξεις του. Τὸ κίνημα τῆς 21' Ἀπριλίου 1967 ἀφορμὴν εἶχεν διὰ τὴν κατάλειψιν τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπιδιομορφώσεως, κατὰ τὴν ὅπου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲ διεσπῆται τὴν πολιτικὴν του πεποιθῆσιν κατὰ συνέχειαν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Νοεμβρίου 1963 καὶ τοῦ Φεβρουαρίου 1964, ὅτε ἐξεπρόσθη ἡ χειραφέτησις του ἀπὸ τὴν στυγνὴν κηδεμονίαν τῆς δεξιᾶς τὴν ἐκδηλώσιν ταύτην, προβλεπομένην ἀπὸ πᾶσης πλευρῆς ὡς ἀσφαλῆ, ἐκπέσει νῦν προλάβει καὶ ἐπρόλαβε τὸ πρᾶξικόπημα τῶν ἐνόπλων ἀπαγορευσάντων εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἑκφρασιν πολιτικῶν πεποιθήσεων καὶ τὴν δι' αὐτῆς κατάλειψιν τῆς κυριαρχίας του. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἴδιαν μορφήν κηδεμονίας τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐπανάστασιν.

Οἱ πρᾶξικοπηματῆται, κύριοι τῶν συγχρόνων ἀναταμιχτῶν ὄλων, ἐδῆλσαν ἀπὸ τὴν πρώτῃν στιγμήν ὅτι τὰ ὅπλα ταῦτα ἔχουσι ὡς δικαιοσύνην καὶ βᾶθρον τῆς ἐξουσίας τῶν καὶ τῆς ἀσκήσεώς τῆς, κηρύξαντες τὴν χώραν εἰς κατάστασιν κολορκίας,

ἀνοστελιώσαντες πῶσον ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἰδρύσαντες στρατοδικεῖα ἔκτακτα πρὸς καταστροφὴν πάσης κρατάρσεως τῶν διαταγῶν τῶν. Ἐν συνεχείᾳ κατήργησαν πῶσον μορφήν ἐλευθερίας λαϊκῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς τοπικῆς ἀποδιοικήσεως καὶ εἰς πῶσον ἐπαγγελματικὴν, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὀργάνωσιν, τοποθετήσαντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν πρόσωπα πειθῆνια εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν. Τὸ καθεστὸς τῆς διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὄλων καταστάσεως πολιορθεῖας διατηρεῖται ἕως σήμερον ἀπαρράλκτως, ἐμποδιζομένης πάσης ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως φρονήματος. Εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς οἱ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν ἔνοχοι, ὑπαγορεύουσι εἰς τὰ πειθῆνια ὄργανά των ἐκδηλώσεις ἀπροσώπως καὶ ἐπίδοκιμασίας, δημοσιευομένας τακτικῶς διὰ τοῦ δεσμευμένου καθημερινοῦ τύπου· αἱ ἐκδηλώσεις αὗται, ὡς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τῶν, κατ' οὐδὲν διαφέρουσι ἀπὸ δηλώσεως αὐτῶν τοῦτων τῶν ἐνόλων, ἐμφαζόντων οὕτω ἐπιλοτούσῃν πρὸς τὴν ἴδιον ἐκτύπον τῶν. Τοῦτο δὲν ὀνομάζεται "ἐκτελέσεις" ἢ ὅποια χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν δημιουργίαν ἰδίου κελεύου κινήσιν δικαίου, δεσμευόντων τὸσον τοὺς κυβερνημένους ὅσον καὶ τοὺς κυβερνήσαντας, κινήσιν δὲ τυγχανόντων ἀδόμητου παραδοχῆς ἀπὸ τοὺς κυβερνημένους καὶ μὴ σπριζομένων εἰς λόγους καὶ στρατοδικεῖα. Ἐν ὄντι διατηρεῖται καθεστὸς στρατιωτικοῦ νόμου καὶ ἐν ὄντι διατηρεῖται ρευστότης περὶ τὸ δίκαιον, λόγος περὶ "ἐκτελέσεις" δὲν δύναται νὰ γίνῃ.

Ἡ ἡλιεταμένη, συνεπῶς, ἐπικρατήσαντος ἐπαναστατικοῦ καθεστῶτος, ἡ χώρα κωλύεται ὑπὸ τῆς ἐκείνου διαταγῆς τῶν ἐνόλων. Αἱ διαταγαί, ὡς εἶναι φυσικόν, ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐσχάτης βίας, δὲν ἀποτελοῦν ὄμως δίκαιον. Ἐπὶ τοιαύτης δὲ συνθήκῃς οὕτω οἱ ἔνοχοι δικαιούονται νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι ὑπαγορεύουσι "δίκαιον".

2. Παρὰ τοῦτω, μετὰ δεκαπενθήμερον διασπάρσεως, οἱ ἔνοχοι ἐνοσηλῶσαν τὴν νομοθετικὴν καὶ συντακτικὴν ἐξουσίαν, ἐξέδωκαν δὲ μέχρι τοῦδε ἐκτελεστικὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας ἐπωνόμασαν "ἀναγκαστικοὺς νόμους" καὶ δεκάδας ἄλλων διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐβάπτισαν εἰς "συντακτικὰς πράξεις". Ταυτοχρόνως ἐπενόησαν καὶ, κατ' ἀρχὴν "δικαιολογίαν" τῶν κειμένων συνταγματικῶν διατάξεων, εἶτι δὲ καὶ "ἀναθεώρησιν" τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ "ἰσχύοντος" συντάγματος τοῦ ἔτους 1952, ὀρίζοντες καὶ ἴδιον διαδικασίαν ἀναθεωρήσεως, περιλαμβάνουσαν τρεῖς στάδια: προπαρασκευὴν σχεδίου "νέου" συντάγματος ὑπὸ ἐπιτροπῆς, κατάρτισιν τοῦ ὀριστικοῦ σχεδίου ἡαυτῶν τοῦτων τῶν καταλαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐνόλων καὶ ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τῶν ὑπὸ τοῦ κηδεμονευομένου λαοῦ διὰ δημοψηφισματος. Καὶ τὸ ἐμφανισθὲν εἰς κοινήν θέαν σχέδιόν των περιλαμβάνει, ἐν ἄρθρῳ 136 ὄνο διατάξεις: διὰ τῆς πρώτης (παρὰρ. 1) κατεργάζονται ἅπαντες οἱ "νόμοι" των, ἐν ἀντιβαίνουσι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ συντάγματος καὶ διὰ τῆς δευτέρας διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἅπαναι αἱ "συντακτικαὶ πράξεις" των, καὶ ἔν ἀκόμῃ εἶναι ἀντίθετοι πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ συνταγματικόν· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὀδύονται περαιτέρω νὰ τροποποιήσῃται διὰ νόμον, εἰς

τρόπον ώστε το "συντακτικόν" έκείνο καθεστώσ νά διατηρείται έν αυτότελειουργίη παράλληλως πρός τήν λειτουργίαν του διά του συντάγματος κατεστημένου καθεστώτος. Τοιούτοτρόπως διατηρείται έν ισχύϊ, και έν και όταν οι ένοχοι άποφασίσουν νά έγκαταλείψουν τήν άρχήν, τό διά των διαταχών των διακλασθέν ύπερνομικόν καθεστώσ. Λέγεται δέ "έν και όταν έγκαταλείψουν τήν άρχήν", διότι τό σχέδιόν των περιλαμβάνει και άλλην διάταξιν, (άρθρον 138) κατά τήν όποιαν τό σύνταγμα των δέν τίθεται εις έφαρμογήν, ώς δέ άνέμενε τις, εΰθως άμα τήν "λαϊκήν" έγκρίσει του διά τό "δημοψηφισματος" άλλ' αυτός ούτος ό λαός καλείται, έγκρίων τό σχέδιον, νά έξουσιοδοτήσ τήν "κυβέρνησιν νά θέττ εις έφαρμογήν τās διατάξεις του δι' άποφασών της" τοϋτο σημαίνει ότι ή "κυβέρνησις" δά έπιλέγ διαδοχικώς τās νέας συνταγματικές διατάξεις, τās όποιας δά θέλγ νά θέσθ εις έφαρμογήν και κρατείνουσα, κατ' όλιαν άρροκείαν, τήν VACATIO LEGIS των λοιπών, νά εξακολουθή, έννευ προκαθορισμοϋ χρόνου, νά κρατῃ τήν άρχήν. Τελευταίως, άμερικανός βουλευτής, έπισκεφθείς τήν χώραν, έδηλώσενά έξής: "Κατά τήν πρό έτους έπισκεψίν μου, ότε και πάλιν είχον συναντησῃ μέ τόν κ. Πατσιακόν, μου είχεν ειπει ότι ή επανάστασις δά έτοιμάζε τόν νέον καταστατικόν χάρτην και δά έθετε τοϋτον υπό τήν κρείον του λαοϋ έντός έτους. Ό λόγος αυτός έτηρήθ άπολύτως. Πρός μαγιστηλόγην και άπογοήτευσιν των πάσης φύσεως κενοκλίτων έχθρών της 'Ελλάδος" (έφημερίδες της 16ης 'Ιουλίου 1968).

Ό έντιμότατος και καλόπιστος φίλος της 'Ελλάδος κύριος βουλευτής, δέν έλαβε, φαίνεται, τόν κόπον νά αναγνώσῃ τό κείμενον του "νέου καταστατικού χάρτου" και ίδιαιτέρως τήν τελευταίαν ταύτην διάταξίν του" ή άρκετεί εις τό έργον της καταρτίσεως ούιούησπε χάρτου, άδιαφορών έν δά τεσῃ η όχι εις έφαρμογήν.

3. Άρσθ δέ αϊ "συντακτικαί πράξεις" και μετά τήν θέσιν του συντάγματος εις έφαρμογήν δά άποτελσθν διακληρωτικόν τμήμα του μέλλοντος συνταγματικού καθεστώτος, πρέπει νά έκτεσῃ τό περιεχόμενόν των. Η άλή αυτή έκθεσις του περιεχομένου των άποτελετ και τήν καλύτεραν κριτικήν των.

Μέχρι τοϋδε (17' Ιουλίου 1968) έξεδόθησαν είκοσι πέντε (25) "συντακτικαί πράξεις" έν των όποιων αϊ όθμα έξ έντός του έτους 1967 και αϊ υπόλοιποι κατά τήν διάρκειαν του έτους 1968. Είναί δέ αύται κατά ταξινόμησιν:

α) Η Α' συντακτική πράξις (C. Π'), 5/6 Μαΐου 1967. Δι' αυτής, (άρθρ. 1) ή "κυβέρνησις" άνέλαβε μόνη συντακτικήν έξουσίαν, και (άρθρ. 3) έμερλοσθ τήν νομοθετικήν μετά του βασιλέως. Ταυτοχρόνως (άρθρ. 2) , έπροβλέφθ ή κατάρτισις νέου συντάγματος έχοντος ώς βάσιν τό σύνταγμα του 1952, τροποποιούμενον κατά τās μη θεμελιώδεις διατάξεις του. Διά τῆς C. Π. ταύτης ή "κυβέρνησις" έδόσμευσεν έαυτήν όπως μή θέξῃ τās θεμελιώδεις διατάξεις του ισχύοντος συντάγματος, τοϋτο δέ άποτελετ κανόνα δυνάμενον νά άντιταχῃ κατ' αυτής, κατά τήν άρχήν "PATERE LEGES QUAM IPSA FERISSE", έρ' όσον χρόνον δέν καταργεταί ή όδοσμευσις ρητώς" μέ άλλας λέξεις, είναί δυνατόν νά κρηθ και δικαστικώς ώς άντισυνταγματική συντακτική πράξις θέγουσα θεμελιώδεις, ώς τās έχει άπρησθήσει ή έπιστήμη, διατάξεις. Δέ περί συντακτικῆς και

νομοθετικής εξουσίας άρθρα της Σ.Π. καταργούνται ρητώς διά του άρθρου 136 παρ. 3 του σχεδίου συντάγματος· αι περί καταργήσεως νέου συντάγματος διατάξεις αποβάλλουν το περιεχόμενόν των μετά το δημοψήφισμα.

β) Διά της Β'Σ.Π. , 5/6 Μαΐου 1967 έγκυρήθη ή χώρα εις κατάσταση πολιορκίας, άνεστία ή ίσχύς άρισμένων διατάξεων του συντάγματος και έπετράθη ή, κατ'έιτησιν της στρατιωτικής δικαστικής άρχης, μεταβίβασει έκχωρηών ποινικών υπόθεσεων εις τά έκτακτα στρατοδικεα. 'Ο στρατιωτικός νόμος είχε κηρυχθή ήδη διά βασιλικού διατάγματος της 20/21'Απριλίου 1967, το όποσον και κυρούται διά της Σ.Π. Β'άρθρον 3, διότι ύφάρξεν άμφιβολία άν πράγματι ό Βασιλεύς τό είχε ύπογράψει. 'Η Σ.Π. αύτη διατηρείται έν ίσχύϊ και μετά τήν θέσιν του συντάγματος εις έφαρμογήν και περιέχει άναστολήν της ίσχύος των άτομικών έλευθεριών, άν άξ βίξ της συντάξεώς της ό τότε προϊστάμενος της "κυβερνήσεως" νομομαθής έλαρομήνοσ νά περιλάβη εις τά άνασταλλόμενα συνταγματικά άρθρα και τό άρθρον 20 τό άσφαλίζον τό άπόρητον των έπιστολών κλπ. 'Η περιλειψις άνεπιληθούται διά της κυρώσεως του β.δ. 21/21'Απριλίου 1967, όπερ άναστέλλει και τό άρθρον τοϋτο. Παράλληλως διά της αύτης Σ.Π. άνεστία ή ίσχύς του άρθρου 99 παρ. 2 του συντάγματος 1952 έπιβάλλοντος τήν δι'έκλογών άνάδειξιν των άρχών της τοπικής αυτοδιοικήσεως, και τό άρθρον 101 του συντάγματος, άσφαλίζοντος τήν μονιμότητα των εκτελικών διοικητικών ύπαλλήλων. 'Επικολούθησεν όργισον άντικαταστάσεως των δημοτικών και κοινοτικών άρχών διά προαίτων πειθρηών και όργισον άπολύσεως εκτελικών διοικητικών ύπαλλήλων παντός βαθμού και κατηγορίας. Καί αι διατάξεις αύται θα διατηρήσουν τήν ίσχύν των και μετά τήν θέσιν του συντάγματος εις έφαρμογήν, όέν περιορίζονται όέ ύπό χρόνου τινός ή προθεσμίας, ως άλλαι περί ύν κατεύρεα.

γ) Διά της Σ.Π. Η'11/14'Ιουλίου 1967, έπετράθη ή δι' άποράσεως του 'Υπουργού 'Εσωτερικών κήρυξις έκτάκτου της 'Ελληνικής 'Ιθαγενείας, 'Ελλήνων διαμενόντων έν τῷ έξωτερειῳ, "όρώντων άντεθνικῶς" (άρθρ. 1 παρ. 1), ως άντεθνικής όράσεως θεωρουμένης και της παραποιήσεως γεγονότων και της διαδόσεως ψευδών ειδήσεων προκαλουσών "δυσφήμισην του κράτους και των άρχών του παρά τῆς διεθνῆς κοινῆς γνώμης". Τί είναι "παραποιήσεις γεγονότων", τί "ψευδής ειδήσεις", έπιφυλάσσει εις έαυτόν νά κρίνη ό ύπουργός, άνελέγκτως, διότι (άρθρ. I, παρ. 1), άπαγορεύεται πῶσα δικαστική κρίσις του θέματος και των αίτιολογιών της έκπέσεως, είναι όέ λείαν διαφανής ό στόχος, εις όν σιοπεύει ή Σ.Π.-Ήαυτοχρόνος δύναται νά διαταχθή (άρθρ. 2) και ή όμμευσις πῶσο ή μέρους της κινητής και άκινήτου περιουσίας του έκτάκτου και της συζύγου του, κηρυσομένου άνδρος και των μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων γενομένων μέχρι δύο μηνών πρό της έκδόσεως της περί όμμεύσεως άποράσεως. Καί ή Σ.Π. αύτη αίτιολογήσασ τήν έκδοσιν άρθρων άποράσεων έκπέσεως προαίτων έξενεργόντων γνώμας άντιθέτουσ πρός τάς των ένόκλων "κυβερνητιών", διατηρείται έν ίσχύϊ μετά τήν θέσιν του συντάγματος εις έφαρμογήν.

δ) 'Ακολουθεϊ ή έκκαθάρισις των σχολών άνωτάτης εκπαιδεύσεως από παντός ύγιουε

στοιχείου, διατηρουμένων μόνον τῶν κειόμενων λιβανωτῶν εἰς τὴν "κυβέρνησιν" τῶν ὄπλων, κα. διὰ τῆς Σ.Π. Ε' / 9 / 14 Ἰουλίου 1967 ἐπετρέπη ἡ εἰς διαθεσιμότητα θέσις καθηγητῶν καὶ ὀφηγητῶν οἱ ὅποιοι,

ἐπέδειξαν διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ιδιότητά των ἢ πολιτεῖαν ἀνέρ- μούτων πρὸς τὸ ἀναγκαιῶν ἤθος,

ἐφάρξαν τι ἀποτελεσθὲν δεῦγμα οὐχὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ χρη- σιμοποιουμένης δι' ἄλλους σκοποὺς ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἔξισμῶν των, παραμένοντος ἐκθέ- του εἰς σχόλια,

ὅθεν διαθέτουν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπάρκειαν διὰ τὴν ἢν κατέχουν θέσιν, μαρτυροῦν διὰ τῆς διαγωγῆς των ὅτι ὅθεν ἐμφοροῦνται ἀπὸ πνεύμα συμβιβάζου- νων πρὸς τὸ κρατοῦν κοινωνικὸν καθεστῶς καὶ τὰ ἔθνηκ' ἰδεώδη, εἰσῆλθον ἀναμάλως καὶ ἄνευ κρίσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ Σ.Π. αὕτη διατηρεῖται ἐκείσης ὀθικτος καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συντάγμα- τος· αἱ κλειστοὶ τῶν αἰτιάσεων, κλήν ἴσως τῆς τελευταίας, θά ἐδικαιολογοῦν τὴν ἐφαρ- μογὴν τῶν κειμένων διατάξεων πρὸς ὄφελους τῶν ἀναξίων καθηγητῶν ὑπὸ ἐγγυήσεις ἀπορά- σεως των καὶ τελικῆς δικαστικῆς κρίσεως· τὴν τελευταίαν, ἰδίως, ἀποκλείει ἡ Σ.Π. (ἄρθρον 5, παρ. 2) διὰ νὰ παραμείνῃ ἀνέλεγκτον τὸ αὐθαίρετον ἔργον τῶν ἐνόπλων.

ββ. Οἱ καθηγηταὶ καὶ ὀφηγηταὶ ὑπεβάλλονται εἰς νέον ἔλεγχον "νομομορφοσύνης", ἀναστέλλεται δὲ ἡ, ὡς ὁμοσίαν λειτουργῶν, μονιμότης των, δυνάμει τῶν Σ.Π. θ' καὶ Ι' περὶ τῶν ὁποίων κατωτέρω.

γγ. διὰ τῆς Σ.Π. ΙΒ' 19/20 Δεκεμβρίου 1967, καθορίζεται ἡ διαδικασία ἐπιλογῆς καθηγητῶν τῶν ἄνωγτων Ἑλλῶνων. Ἰδιαιτέρων σημασίαν ἔχει ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 4, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐάν προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Παιδείας, κρίνῃ τὴν ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς-μετ' ἐξειδικιασμένην ἐπιστημονικὴν καὶ ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημῶνων ἔρευναν τοῦ ὅλου ἔργου καὶ ἱκανότηταν τοῦ ὑποψηφίου (ἄρθρ. 3) - ἐπιλογὴν τοῦ ὑποψηφίου "ὡς κατ' οὐσίαν ἀνεπτυχῆ", παρεπέμκει αὐτὴν πρὸς ἀνοθεώρησιν εἰς εἰδικὸν σύλλογον ἐκλεκτόρων, ἀποτελούμενον ἐκ καθηγητῶν τῆς αὐτῆς σχολῆς ἢ σχολῆς ἄλλου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος· τοὺς εἰδικοὺς ἐκλεκτορας ἐκλέγει αὐτὸ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰσηγήσει τοῦ Ἰπουργοῦ Παιδείας. Ἡ διάταξις αὕτη, ἀπαγορεύουσα καὶ τὸν δικαστικὸν ἔλεγχον τῆς κυβερνητικῆς ἀποράσεως καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐκλεκτόρων, θά διατηρηθῆ ἐκείσης ἐν ἰσχύϊ, πρὸς *μνημονιχοῖς* τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 17 παρ. 4 τοῦ Κυβερνητικοῦ σχεδίου συντάγματος καθιεροῦντος τὴν ἀποδοιοκίαν τῶν ἀνωγτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

ε) διὰ τῶν Σ.Π. Ι' 29/31 Αὐγούστου 1967 καὶ ΙΖ' 9/9 Ἰανουαρίου 1968, ἀνεστάλη ἐπὶ ἐξέμηνον ἡ ἰσοβιότης τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτετατικῆς καὶ τοῦ Ἐλεγκτι- κοῦ Συνεδρίου καὶ διὰ τῆς Σ.Π. ΚΔ' 28/28 Μαΐου 1968, ἀνεστάλη ἐπὶ τριήμερον ἡ ἰσο- βιότης τῶν πολιτικῶν δικαστῶν καὶ ἡ μονιμότης τῶν εἰσαγγελέων, ἐκτετατικῆς τῆς ὑπὸ

του ύπουργικού συμβουλίου, όρθως άνευ άποδόσεως των ένδιαφερομένων και δικαστικώς άνελέγκτως, άπολύσεως δικαστικών λειτουργών.

Διά τους πρώτους ως λόγους άπολύσεως άρτίσθησαν α) ή κακοήθης ή άσυμβίβαστος διαγωγή β) ή ύπηρεσιακή άνικανότης ή άνεπάρκεια γ) ή θολή προαίρεσις ή ίδιοτέλεια κατά την άσκηση των καθηκόντων των δ) ή έλλειψις του άπαιτουμένου ήθικου κύρους ε) δ όμηδοιος προσηλυτισμός (SIC) ύπέρ μιας (SIC) πολιτικής παρατάξεως και ή διά πολιτικών μέσων άθέμιτος έκίτευξις ύπηρεσιακών άφελημάτων.

Διά τους δευτέρους α) ή έλλειψις του άπαιτουμένου ήθικου κύρους και β) αί μη "ύγιεις κοινωνικαί άρχαί" και ή άσυμβίβαστος πρός τό έξέλιμα των διαγωγών.

"Όλα αυτά άποτελοσθν σοβαράτα ύπηρεσιακά όλοσθήματα, προς κολασμόν των όποιων τό σύνταγμα και αί όργανισμοί των δικαστηρίων έχουν ίδρύσει κειραρχικώς δικαιούσας. Οί καταλαρόντες όμως την άρχήν ήθελον ~~καταλαρόντες~~ v'άλλαγοσθν των μη κειραρχικών δικαστικών λειτουργών χωρίς διαδικασία, άπόσαιν των ένδιαφερομένων και χωρίς δικαστικόν έλεγχον. Διά τό τελευταίον τοστο άπαγορεύθη ή είς τό Συμβούλιον της 'Επικρατείας προσυγή, την όποιαν ό πρώτος πρόεδρος της κυβερνήσεως των ένόσων άνώτατος δικαστικός λειτουργός, άγνοών και την νομικήν άπολογίαν άνόμασεν "αίτησιν άναιρέσεως" είς τοστο δέ τον διάφθωσεν δ διαβεβαίεις αυτόν στρατιώτης, όνομάσας την προσυγήν με τό όνομά της "αίτησιν άκυρώσεως".

Διά των Ε.Π. τούτων έθίγη ή θεμελιώδης συνταγματική διάτάξις της ίσοβιότητος των δικαστών ως άπαραίτητου άρου της δικαστικής άνεξαρτησίας. Παρεβιάσθη συνεπώς ύπό των άποτελεσάντων' ιδίως την πρώτην "κυβέρνησιν" νομοσθών και δθ άνωστων δικαστικών λειτουργών, αυτός σήτος ό κανών, των όποτον αυτοί είς αγτούς έθεσαν νέ μη θίξουν τά βάσεις του πολιτεύματος.

"Η θεμελιώδης άρχή της δικαστικής άνεξαρτησίας έθίγη και διά της Ε.Π. θ' 18/22 'Ιουλίου 1967, ύποβολώσης είς νέον έλεγχον νομιμοφροσύνης, έντός εξ μηνών, άπαντας τους ίσοβιους δικαστές, άκόμη και τά μέλη του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, του 'Αρείου Πάγου και του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου, τά όποτα, ως είκός, είχαν έξαιρεσθ παντός έλέγχου (βλ. 'Αν.Μ. 516/1948 χηρ. 88/ 1948) άκόμη και καθ'ην έπορην έμείνετο ό άνταρτοπόλεμος. Διά της Ε.Π. θ' άνεστάθη και πρός άπόλυσιν των μη "νομιμοφρόνων" δικαστών ή ίσοβιότης αυτών, άπαγορεύσεως προσθέτως είς αυτούς πάσης δικαστικής προσυγής. 'Ο έπανελλημένος ούτος και ύπό διάφορα κριτήρια ένάστωτε έλεγχος της "νομιμοφροσύνης" της κοινώς και διεθνώς συντηρητικώσπιτης τάξεως των δικαστών, θίγει την άσφάλειάν των έν τη δικαστική έδρα, ήτοι την άνεξαρτησίαν των.

στ) Πέραν της διά της Ε.Π. β' άρσεως της μονιμότητος των τακτικών διοικητικών ύπαλλήλων, άνευ προκαθορισμού τινος χρόνου, διά των αυτών ως άνω Ε.Π. θ', Γ' και ΙΒ' ήρθη επί τετραμήνον, και είτα επί έξάμηνον, ή μονιμότης πάντων των διοικητικών υπαλλήλων και έπετρέθη ή άπόλυσις των είτε διά λόγους νομιμοφροσύνης, είτε δι'ούς λόγους και ή άπόλυσις των μελών του Συμβουλίου της 'Επικρατείας και του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τό πλήθος

και το άνελεγκτον των άπολύσεων υπήρξεν εις τοιοϋτον βαθμόν έξοργιστικόν, ώστε και αύτη ή "κυβέρνησις" άπερίσσε τήν επανάρτισιν των περιπτώσεων άπολύσεως. "Όπως διά της Ε.Π. ΕΚ* 12/13 Μαρτίου 1968 άρίσθησαν τριμελεις έξ ύπουργών έπιτροπαι νέας κρίσεως (άρθρ. 2) , άποφασίζουσαι μετά γνωμοδότησιν τριμελών έπίσης έπιτροπών συγκροτούμένων έξ άνωτάτων δικαστών, νομικών συμβούλων του κράτους και των γενικών γραμματέων των Ύπουργείων. Πλεεται των γνωμοδοτικών έπιτροπών έπεράτωσαν το έργον των εισηγηθείσαι τήν επαναφοράν των άπολυθέντων κατά λίαν όγκώδεις αριθμούς.

ζ) Η έκκαθάρισις δέν περιarıοθη εις τους δικαστικούς και τους διοικητικούς λειτουργούς άλλ' έπετράθη διά των Ε.Π. Ι' και ΙΒ' ή άπόλυσις ύπαλλήλων και άνωνύμων τραπεζικών έταιριών, οργανισμών κοινής άρελείας, νομικών προσώπων έχοντων προϋμια ή παραχωρήσεις ή έπιχορηγήσεις κρατικές ή συνδεσμένων συμβατικής μετά του κράτους. Δυναίμει των Ε.Π. τούτων άπεγυμνώθη, ιδίως, ή δημοσία' έπιχειρήσεις Ήλεκτρισμού από παντός χρήςιμου στοιχείου.

Και οι ύπάλληλοι οϋτοι υπήρξαν εις τό καθεστώς της επανάρτισεως.

η) Τέλος μετά τά γεγονότα της 13ης Δεκεμβρίου 1967, έξεδόθη ή Ε.Π. ΙΘ' 22/22 Ίανουαρίου 1968, έπιτράσαι, αιρομένης της ίσοβιότητος και της μονιμότητος, τήν εις τό διηνεκές άπόλυσιν δημοσίων έν γενει λειτουργών μετασχόντων των γεγονότων εκείνων. "Ας σημειώθ' ότι ή Ε.Π. αύτη κρήτην έφαρμογήν έσχε διά τήν εκ της θέσεως του Είσαγγελέως του Άρείου Πάγου άπόλυσιν του πρώτου Πρωθυπουργού της "κυβερνήσεως" των ένόπλων.

Ήνωτάτω, άποκλειομένης της δικαστικής προστασίας, δέν χωρεί επανάκρισις.

θ) Διά της Ε.Π. ΕΥ' 13/15 Ίουνίου 1967 έτέθησαν εις άποστρατεϊαν πάντες οι αξιωματικοί των ένόπλων δυνάμεων και της χωροφυλακής οι θεωρηθέντες ως ενεχόμενοι ή άναμιχθέντες εις τήν άργάνωσιν ΑΣΠΛΑ Διά δε της Ε.Π. ΙΔ' 8/12 Δεκεμβρίου 1967 έτέθησαν εις άπόταξιν αξιωματικοί παρακεμθέντες ή παρακεμθησόμενοι ένάκλιον στρατοδικείου ή ποινικού δικαστηρίου διά τήν αυτήν αίτίαν.

Αί Ε.Π. αύται, άποκλείουσαι, ως και οι προηγούμεναι, τήν δικαστικήν προστασίαν, δέν έχουν χρονικόν περιορισμόν και δε δύνανται να έφαρμοζώνται και υπό τό έντάγμα.

Είς άπόταξιν έπίσης έτέθησαν, άπαγορευθείσης ρητίς και της άκρόσεώς των, ως έπίσης, βεβαίως, και της προσφυγής εις τό δικαστήρια (άρθρ. Ι, παρ. 2 και 2 παρ.Ι). Διά της ΙΗ' Ε.Π. 9/9 Ίανουαρίου 1968 και οι αξιωματικοί οί "όποσδήποτε" μετασχόντες ή άναμιχθέντες εις τά γεγονότα της 13ης Δεκεμβρίου 1967.

ι) Ο κύκλος συμπληρωθείαι διά της Ε.Π. ΕΒ' 16/20 Άπριλίου 1968, διά της όποις έπετράθη ή επί τριετίαν όλην πλήρωσις ποσών των άνωτέρων θέσεων (βαθμών 3ου, 2ου και Ιου) των ύπηρεσιών του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου διά μετακλήσιν ύπαλλήλων, έχόντων ως προσόντα πτυχίον άνωτάτης σχολής, δίδωφόρος ποίως, και "έμπειρίαν και γνώσεις". Κατά τον αυτόν τρόπον κληροδνται και οι θέσεις των γεν. γραμματέων και

Γραμματέων σχολών των ιδρυμάτων άνωκίτης έκπαιδεύσεως, άπαγορευμένης είς πάντα τρίτον της δικαστικής άμφισβητήσεως του τοιούτου όριορισμού.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον διακόπτεται βαναύσως ή σταδιοδρομία των υπαλλήλων (μημιαταρχών) τοσσο όέ είτε όίότι, παρά τός έκκαθάρσεις, οι κρατούντες όέν έχουν εμπιστοσύνην είς τούς άνερχομένους λειτουργός, είτε όίότι, άκριβώς έννεκε των έκκαθάρσεων, όέν απέμειναν στελέχη ίκανά όιά νά επανόρθεουν τός άνωκίτες θέσεις, είτε άλοούτερον, όίότι υπάρχουν*πτυχιούχοι άνωκίτων σχολών*πρός τοποθέτησιν.

1α) Κατ' επανάληψιν έγινεν έν τοις άνωτέρω λόγος περί άποκλεισμού της δικαστικής όόου προς προσπίαν των έκ της έφαρμογής των Σ.Π. θιγομένων, ήδη όέ άς συγκεφαλαιώμεν: "Εθ ή Σ.Π. Α" 23/24 Μαΐου 1967 άπηγόρευσε γενικής όιά μονοκονδυλίας πύσαν προσφυγήν ή αίτησιν άκυρώσεως ένάκλιον του Συμβουλίου της Ήλικρατείας κατά πάσης πράξεως άναγερομένης είς τήν ύπηρεσιακήν κατώστασιν πάντων των δικαστικών ή όιοικητικών λειτουργών, των υπαλλήλων νομικών πρόόπων φημισού δικαίου, των άνηκότων είς τός ένόπλους όυνάμεις, τή σώματα άσφαλείας, τόν κληρον ώς έπίσης και κατά πάσης πράξεως διαλύσεως όιοικητικών συμβουλών ή άπολύσεως όιοικητών κλπ. παντός δημοσίου όργανισμού.

'Αλλά και τείόικότερον, α) άπηγορεύθη ή είς τό Συμβούλιον της Ήλικρατείας προσφυγή κατά πράξεων έκδοθησομένων όυνάμει του σκ. Β(διαθεσιμότης καθηγητών Πανεπιστημίου, άρθρ. 5 παρ. 2), Η'(αφαίρεσις έλληνικής ίθαγενείας, ι παρ. 1), ΙΑ'(έκλογή πανεπιστημιακών καθηγητών άρθρ. 13, παρ. 3) και Κ'περί της όποίας κατωτέρω (άρθρ. 1, παρ. 6).

β) άπηγορεύθη ή τε προσφυγή ή αίτησις άκυρώσεως ένάκλιον του Συμβουλίου της Ήλικρατείας και ή ένάκλιον των πολιτικών δικαστηρίων άγνή άποκτεμώσεως κατά πράξεων έκδοθησομένων όυνάμει των σ.κ. ΙΓ'(άποστρατεία άξιωματικών ΑΣΠΠΑ άρθρ. 2) Ι'(άρσις ίσοβιότητος των Συμβούλων της Ήλικρατείας και της μονιμότητος πάντων των υπαλλήλων, άρθρ. Ι, παρ.4), ΙΔ'(άπόταξις άξιωματικών ΑΣΠΠΑ άρθρ. 3) ΙΠ'(άπόταξις άρθρ. 2, παρ. 1) και ΙΘ'(άπόλυσις των μετοσχόντων των γεγοστών της 13.12.1967, άρθρ. μόνον παρ. 2) ΚΑ'(έπανόκρισις άπολυθέντων, άρθρ. 5, παρ.1) ΚΒ'(όιορισμός μετακλητών υπαλλήλων, άρθρ. Ι, παρ. 4) και ΚΔ'(έξυγιανσις της τακτικής δικαιοσύνης, άρθρ. 1, παρ. 3) ώς και ΙΓ'περί της όποίας κατωτέρω(άρθρ. 3, παρ. 1).

Αί άπαγορεύσεις αυτές θα έξακολούθησιν ίσχύουσι και μετά τήν θέσιν του συντάγματος είς έφαρμογήν.

1 'ΑΛΛ' ή εύχρεία της καταφυγής είς τήν δικαιοσύνην προς έλεγχον της νομιμότητος των πράξεων της όιοικήσεως και προς άνόρθωσιν των έπιζημιών άποτελεσμάτων αυτής, είναι θεμελιώδες άτομικόν δικαίωμα, άποτελει μίαν των θεμελιωδών βάσεων του πολιτεύματος πάσης κεπολιτισμένης χώρας. Ή άπαγορεύσις της προσφυγής είς τό δικαστήριον, ίσοιμένη προς τήν έκ των προτέρων παραδοχήν του άθαυρήτου ή και του κωκοροόλου (καταχρησεως έξουσίας ή καταχρησεως δικαιομάτος) της άσκήσεως του όιοικητικού έργου, τραυματίζει θεμελιώδη συνταγματικήν διάταξιν, τήν όποίαν και αυτοί οι πραξιοκρηματιέι έόήλωσαν, όιά της καταστατικής των συντακτικής πράξεως, ότι θα σερασοθουν. Δυνεώς και έπ' αυτού του νομικού πεδίου του κατασκευασθέντος ύπό των ένόπλων έξεταζόμεναι αι Σ.Π. παρίστανται ώς "άντισυνταγματικά", κολλη όέ

μύλλον θέ είναι όταν θέ συνισχύουν μετά του "νέου" συντάγματος.

ιβ) Έξεδόθησαν και άλλαι τινες Σ.Π. μη έχουσαι τόσον καιρίαν σημασίαν, ιδίως δι-
 ότι τινών ή εφαρμογή είναι άποσπασμένη περιωρισμένη κατά χρόνον, ή όιοδοτι ή έπιδοσεις των
 άποτελετ συνέπειαν της καταλύσεως των άρχων όπό των ένόσμων. Ούτω, π.χ.

ή Σ.Π. Γ 19/22 Μαΐου 1967, διά της όποίας έπετρέθη ή διά νόμον (άναγκαστικόν)
 τροποποίησις του κανονισμού της Βουλής,

ή Σ.Π. ΙΕΤ'23/23 Δεκεμβρίου 1967, διά της όποίας ήμισυτεύθησαν "αδίκηματα" τινα,
 σχέσιν έχοντα προς την προετοιμασίαν του προζικιοσήματος της 21ης Απριλίου 1967 καί
 την κατ'αύτου άμυναν.

"Άλλαι καθαρές θεωρητικώ όντικειμενούς, ως ή Σ.Π. ΙΒ'10/31 Οκτωβρίου 1967, διά
 της όποίας έδρόθησαν μικτά κεισουργιοδίκια, έντι των ήμισυν όμοστων δικαστηρίων,

ή Σ.Π. ΚΒ'29 Μαΐου/8 Ιουνίου 1968, καθ'ήν, ή έπαλλοτρίως προς άνέγερσιν
 όρισμένων δημοσίων κτηρίων (πρόκειται εις περί του δικαστικού Μεγάρου των Αθηνών),
 όέν αίρεται, ως αι λοιπαί, άμα τή άπρόκτω παρόδω όρισμένου χρόνου.

ιγ) Έξεδόθησαν όμως και τινες άλλαι, θέγουσαι ήγγυσημένα δικαιώματα, έντιτιθέμε-
 ναί δηλαδή εις θεμελιώδεις άρχάς του συντάγματος, όλαι, αι,

Σ.Π. Ζ' 27 Ιουνίου/4 Ιουλίου 1967, δυνάμει της όποίας έπιτρέπεται ή ένεα προηγου-
 μένης άποζημιώσεως κατόλητης άκινήτων προς οικόδομοισιν νέων οίκωμων διά την έγκατά-
 στασιν οικόγενεϊων μεταφερομένων λόγω σεισμών κλπ.* διά της τοιαύτης κατόλησης παραβιά-
 ζεται ή θεμελιώδης υπό τδ όστικόν καθεστώς δίκαιησις του προστατεύοντος την ιδιοκτη-
 σίαν άρθρου 17 του συντάγματος.

Σ.Π. ΙΓ'24 Οκτωβρίου/12 Δεκεμβρίου 1967, δυνάμει της όποίας καταλύονται σιμβα-
 τικά δικαιώματα μισθώσεως κρήματος και έργασίας, χάριν της πολεοδομικής άναντιύσεως
 των περιοχών, άπαγορευομένης κήσης καταφυγής εις δικαστήρια, ως καί Σ.Π. Κ' 6/14
 Φεβρουαρίου 1968, διά της όποίας, έπίσης άπαγορευομένης της εις δικαστήρια καταφυγής,
 καταλύονται έμπράγματα και ένοχικά δικαιώματα επί άκινήτων χάριν τουριστικής άξιοπρα-
 σεϊάς,

και τέλος, ή Σ.Π. ΚΓ' 4/6 Μαΐου 1968, δυνάμει της όποίας ή "κυβέρνησις" θέ δύ-
 ναται επί κεντατείαν κέ θέτη εις λειτουργίαν βιομηχανικές και έμπορικάς έπιχειρήσεις,
 αι όποται δι'οιονόηποτε λόγον έπαυσαν λειτουργήσασαι* αι έπιχειρήσεις αύται, μετά
 των σημάτων, δικαιωμάτων εύρεσις τεχνίας, δικαιοκριτικών τίτλων κ.θ.κ., παραδίδονται εις πρό-
 απων της έδολογής της "κυβερνήσεως" καταβάλλον μίσθωμα εις τόν ιδιοκτητήν. Πρόκειται
 άρ'ένός περί έπιχειρήσεων, αι όποται, κατ'έκολουσίαν του προζικιοσήματος και των επί
 της οικονομίας της χώρας όμοστων συνεπειών του, εύρέθησαν εις άδυναμίαν άντιμε-
 τωπίσεως των ύποχρεώσεών των, ή δε κατόλητης αυτών υπό του κράτους έχει ως σκοπόν
 την επίδειξιν πεκοιτημένης οικονομικής δραστηριότητος, ως και περί έπιχειρήσεων έκόδο-
 σεως έφημερίδων, των όποίων οι ιδιοκτεται έπριναν ως άντικειμενήν εις την στοιχειώδη

δημοσιογραφική εξέλιξη και την συνέχισιν της εκδόσεως των υπό καθοστάς συγγής λογαριασμάς, τὸ ὅποτον ἔχει μόνον ἀπαγορεύει τὴν δημοσίευσιν στοιχείων ἀντιθέτων πρὸς τοὺς τῶν προξικισματικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλει δυναστικῶς τὴν προβολὴν των.

4. Αὐτὸ εἶναι τὸ "προσυνταγματικόν" καθοστάς, τὸ διαπλασθὲν διὰ τῶν μέχρι τοῦδε συντακτικῶν πράξεων, τὸ ὅποτον, δυνάμει αὐτοῦ τούτου τοῦ "κυβερνητικοῦ" σχεδίου συντάγματος, προάρισται, "κατ' ἐξουσιοδότησιν" τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν διέκτρ, καὶ ἂν καὶ ὅταν ολοκληρωθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου, ὃ ὅποτος διατυμπανίζεται ὡς πραγματοποιῶν τὴν "δημοκρατίαν" καὶ ὡς μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα καὶ εἰς ἄλλους πεπολιτισμένους λαούς. Πράγματι, ἡ συνύπαρξις "συντάγματος" καὶ ἀντισυντάγματος" ἢ συνύπαρξις καθοστώσεως ἐγγυημένου, ἔστω καὶ δεσμευμένου, ἀτομικῆς ἐλευθερίας μετὰ καθοστώσεως κατεστάσεως πολιτοκράτειας καὶ στρατιωτικοῦ νόμου, ἀποτελεῖ πρωτοτυπίαν, τὴν ὅποιαν μόνη ἢ νοσηρὰ φαντασία τῶν προξικισματικῶν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ καὶ μόνη ἢ ἐκουσία μομφὰ τῶν "καλοπίστων φίλων τῆς Ἑλλάδος" δύναται νὰ μὴ διακρίνῃ. Ὑπόδειγμα πρᾶγμα ἀποτελεῖ ἡ διαγωγὴ τῶν ἐνόλων τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς λοιπούς λαούς* μᾶλλον ἀποτελεῖ δεῦγμα, τοῦ εἰ δύναται νὰ κατορθώσῃ μία ἡμᾶς, ἀμειβομένη ἀπὸ τῶν λαῶν διὰ νὰ ἀγρυπνῇ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐγγυᾶται τὴν ἐθνικὴν του ἀμεταρτησίαν, ὅταν, χρησιμοποιοῦσα οἱ ἔτιον λογαριασμοὺς τὰ ὅπλα, τὰ ὅποτα τῇ παρέδωκε αὐτός ὁ λαὸς διὰ τὴν ἀσφάλειάν του, τὰ στρέψῃ ἐναντίον τοῦ ἐργοδότη καὶ κυριάρχου της.